

Udvalg, og saa kan de jo tages frem i Udvalget.

Dette Lovforslag søger Ministeren at faa gennemført hurtigt, fordi det har faaet Biskoppernes Anbefaling. Nu vil jeg ikke sige, at Biskoppernes Anbefaling er uden Vægt og Betydning, langtfra. Jeg har tidligere staaet i flere Tilfælde, hvor jeg meget vilde have ønsket Biskoppernes Anbefaling for Lovforslag, som jeg ønskede at faa gennemført, f. Eks. i sin Tid Lovforslaget om Menighedsraad, hvor jeg havde meget vanskeligt ved at faa Biskoppernes Anbefaling, i alt Fald en samlet Anbefaling. Det er ikke uden Betydning, at Biskopperne anbefaler en Sag. Men jeg nærer unægtelig her nogen Frygt for, at det er gaaet for Biskopperne, ligesom det eventuelt let kunde være gaaet for os, naar et saadant Lovforslag bliver forelagt som et lille Lovforslag — som et Lovforslag, der afhjælper en øjeblikkelig Vanskelighed —: at man ikke ret har faaet set paa den omfattende Betydning, som Lovforslaget har. Og i alt Fald er det sikkert nok, at Biskopperne ved denne Løjlighed ikke har haft Øjet saa stærkt oppe, som ønskeligt kunde være, for, hvilken indgribende Betydning et saadant Lovforslag har for Sognemenighederne, medens de derimod har haft Øjet tilstrækkeligt oppe for, hvilken Vanskelighed Biskopperne er stedte i.

Jeg læste i et radikalt Blad i Morges, at det var lykkedes Folketingsmand J. C. Christensen at faa Venstre med til ikke at ville behandle og gennemføre Lovforslaget saaledes, som det var forelagt, men Venstre vilde indskrænke det til det enkelte Tilfælde, og bag ved denne Beslutning laa der selvfølgelig Politik. (*Stemmer: Hør!*). „Hør“ siger man. Ja, jeg tænkte nok, at der her var forskellige Medlemmer, hos hvem saadanne Bemærkninger vandt Anklang, og derfor nævner jeg dem. Det er nemlig en fuldkommen ubeføjet Paastand. Bag ved min Stilling eller bag ved Venstres Stilling — jeg tror, jeg kan sige det for begges Vedkommende — ligger der intet Ønske om at fortrædige Ministeriet, men der ligger et begrundet Ønske om, at man ikke i Huj og Hast gaar hen og laver en helt ny Ordning i vor Folkekirke uden at overveje den og uden virkelig at kunne se, hvilke Konsekvenser den fører med sig. Det foreliggende Spørgsmaal er efter mit Skøn og efter Partiets Skøn en alvorlig Sag, og derfor kan vi ikke gaa med til det fremsatte Lovforslag. En saadan

Sag bør ikke ordnes af den nuværende Rigsdag. Vi er villige til at forhandle med den højtærede Minister om en Ordning for det specielle foreliggende Tilfælde, og dér vil vi sætte vore Betingelser for at gaa med, og kan vi i saa Henseende enes med Ministeren, er der en Mulighed for, at en saadan Lov kan faa Venstres Stemmer.

Johs. Fog-Petersen: Inden jeg gaar over til at omtale de Bemærkninger, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte, og som til sidst fik en noget politisk Karakter, ønsker jeg at gøre et Par almindelige Bemærkninger om Lovforslaget.

Efter Højesteretsdommen af 9. Maj, nærede mange — og det forekommer mig med Rette — den Opfattelse, at nu var den saakaldte Arboe Rasmussenske Sag endelig afgjort. Det Lovforslag, vi i Dag har til Behandling, er imidlertid Udtryk for, at der endnu er Vanskeligheder at overvinde, inden Arboe Rasmussen kan indsættes som Præst i det Embede, hvor Menigheden nu Aar igennem har ønsket ham som Præst, nemlig i Sognekaldet i Vaalse. Biskop Wegener har afgjort nægtet at give Arboe Rasmussen Kollats, og Kirkeministeren har da, forekommer det mig, i dette Tilfælde vist stor Imødekommen. Han har ikke ud fra den, som jeg synes, uimodsigeligt rigtige Opfattelse, at med et Embede følger Pligter, som Embedets Indehaver maa udføre, villet kræve, at Biskop Wegener skulde give Kollats. Kirkeministeren har ikke — og jeg tror, det har vundet Paaskønnelse i mange Kredse af vort Folk — ønsket at gaa haardt og hurtigt frem i denne Sag; han har været villig til Forhandling ikke blot med Biskop Wegener, men med Landets samtlige Biskopper om Formen for Pastor Arboe Rasmussens Indsættelse i Vaalse. Ved Forhandling med Biskopperne den 22. Maj lykkedes det som bekendt Kirkeministeren at naa til Enighed med alle 7 Biskopper om det Lovforslag, som i dette Øjeblik ligger paa Tingets Bord. Det forekommer mig, at man kan sige om Lovforslaget, at det løser de i Øjeblikket foreliggende Vanskeligheder. Det giver indenfor Folkekirken en Frihed, som Udviklingen har vist, der var Brug for, det byder i det hele en Ordning, som til alle Sider vil virke tilfredsstillende, saaledes vil der i store Kredse af vort Folk blive set paa Lovforslaget. Det er en vedmindelig Overenskomst opnaaet Løsning af en